

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116208293
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6116208293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivce Hanuskovej vo veci starostlivosti o maloletú J. C., nar. XX. XX. XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, ul. ČSA 7, dieťa rodičov D. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. T., S. XX a D. C., nar. XX. XX. IXXX, bytom T. T., O. XX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Eva Segečová, s. r. o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 26, IČO: 47 236 817, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 36P/98/2016 - 78 zo dňa 12. 10. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil otcovi prispievať na výživu maloletej J. C., nar. XX. XX. XXXX výživné v sume 90 EUR mesačne od 03. 05. 2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a vo výroku o zročnom výživnom za obdobie od 03. 05. 2016 do 12. 10. 2016 v sume 310 EUR a jeho splátkach po 20 EUR spolu s bežným výživným, **p o t v r d z u j e** .
II. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými okresný súd zveril maloletú J. C., nar. XX. XX. XXXX, do osobnej starostlivosti matky, upravil styk otca s maloletou a v prevyšujúcej časti návrh účastníkov zamietol, zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril maloletú J. C., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená zastupovať maloletú a spravovať jej majetok v bežných veciach a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 90 EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 03. 05. 2016. Zročné výživné za obdobie od 03. 05. 2016 do 12. 10. 2016 vo výške 310 EUR povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 EUR spolu s bežným výživným až do jeho úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok. Ďalej okresný súd upravil styk otca s maloletou J. C. každý párnny týždeň v čase od piatku od 17.00 hod do nedele do 18.00 hod, kedy si otec dieťa prevezme v byte matky aj odovzdá ho v byte matky a matke uložil povinnosť styk otcovi umožniť a dieťa na styk s otcom pripraviť. V prevyšujúcej časti návrh účastníkov zamietol.

2. Súd prvej inštancie konal o návrhu matky, ktorá navrhla zveriť maloletú do svojej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' na platenie výživného 150 EUR mesačne od 24. 02. 2016. Okresný súd zistil, že otec maloletej bol dňa 22. 02. 2016 vzatý do väzby a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/47/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. 06. 2016, bol uznaný vinným, že dňa 22. 02. 2016 pod vplyvom alkoholu a slovných útokoch sa vyhrážal manželke, že ju zabije a fyzicky ju napadol. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov a bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Otec súhlasil so zverením dieťaťa matke, navrhol výšku výživného 70 EUR mesačne a žiadal o úpravu styku s maloletou. Počas výkonu trestu skočil pracovný pomer. Jeho čistý príjem v zamestnaní bol 853 EUR. Po návrate z výkonu trestu 22. 07. 2016 býval v podnájme,

za byt platil 250 EUR mesačne. Bol evidovaný na Úrade práce a poberal dávku v nezamestnanosti 595 EUR mesačne. Otec ďalej uviedol, že sa snaží zarábať si brigádniccky. Pomáhal na stavbe, kde dostáva 20 EUR na deň. Okresný súd vychádzal z toho, že otec maloletej dosahoval príjem ako pred nástupom výkonu trestu. Okresný súd prihliadol na výdavky otca na bývanie, stravu a hygienické potreby, aj keď náklady na bývanie si zavinil sám svojím správaním a v dôsledku toho sa musel odsťahovať z domácnosti matky. Otec si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil. Od podania návrhu uhradil výživné len dva krát po 70 EUR. Maloletá navštevovala materskú školu. Matka mala čistý mesačný príjem 467,46 EUR. Zohľadnil jej náklady na bývanie v trojizbovom byte vo výške 350 EUR, tiež jej ďalšiu vyživovaciu povinnosť k malol. H. P., nar. XX. XX. XXXX, ktorý začal navštevovať strednú školu. S prihliadnutím na predpokladané životné náklady určil otcovi výživné v sume 90 EUR mesačne a v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Zročné výživné v sume 310 EUR súd vyčíslil za päť mesiacov od podania návrhu do vydania rozhodnutia tak, že od sumy 450 EUR (5 x 90 = 450) odpočítal uhradené výživné vo výške 140 EUR (2 x 70). Zročné výživné otcovi povolil splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným. Nevyhovet návrhu otca, ktorý žiadal upraviť styk aj v strede týždňa od stredy do štvrtka a za postačujúci považoval styk otca s maloletou raz za dva týždne počas víkendu. Na právne zdôvodnenie uviedol § 62, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov v zmysle § 52 CMP nepriznal.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, v ktorom namietal, že určené výživné je neprimerane vysoké vzhľadom na jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery. Okresný súd výživné odôvodnil príjmom otca, ktorý považoval za preukázaný vo výške 595 EUR za pobranie dávky v nezamestnanosti a ďalej 20 EUR denne z brigádnickej činnosti. Otec sa však nevyjadril, že by z brigádnickej činnosti dosahoval príjem 20 EUR denne v tom zmysle, že taký príjem mal každý deň. V skutočnosti bolo takých dní asi šesť. Otec uviedol, že brigádami si vie mesačne zarobiť najviac 40 - 50 EUR. Dávka v nezamestnanosti bol jeho dočasný príjem do januára 2017. Priemerný príjem otca za posledných 12 mesiacov preto zodpovedá sume 397,28 EUR a hoci sa snaží nájsť si prácu, z uvedeného príjmu nie je schopný platiť súdom určené výživné. Navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že otec je schopný dosahovať príjem potrebný na platenie určeného výživného. Súdom upravený styk otca s dieťaťom považuje vzhľadom na doterajšie správanie otca za postačujúce.

5. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Poukázal na charakteristiku maloletej z materskej školy XB., ktorú dieťa navštevovalo, kde sa uvádza, že dieťa je v správaní nepokojné, nevyrovnané, nerešpektuje authority.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania a napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil ako vydaný na základe dostatočne a správne a zisteného skutkového stavu, ktorý okresný súd správne právne posúdil a svoje úvahy a rozhodnutie náležite a v potrebnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd na dôvody uvedené v rozhodnutí okresného súdu poukazuje a stotožňuje sa s nimi v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods.2 obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

9. Otec v odvolaní spochybňoval výšku výživného tvrdiac, že súd nesprávne interpretoval jeho vyjadrenia o príjme, ktorý mal otec z brigádnickej činnosti a neprihliadol na to, že dávku v nezamestnanosti otec poberal dočasne. Odvolací súd nepovažoval odvolanie otca za dôvodné. Pokiaľ samotný otec dieťaťa uvádzal, že mal príjem z brigádnickej činnosti na stavbe 20 EUR denne, okresný súd správne považoval takéto vyjadrenie otca pred súdom za hodnoverné. Niet pochýb, že dávka v nezamestnanosti, ktorú otec ešte v čase vydania rozhodnutia okresného súdu poberal, je len dočasným príjmom. Táto dávka ale vychádzala z príjmu otca, ktorý dosahoval pred ukončením zamestnania. Nebolo sporné, že stratu dobre plateného zamestnania si otec zaviniel sám, pretože bol právoplatne odsúdený za násilie proti matke maloletého dieťaťa. K strate príjmov otca, teda, došlo pre prekážku na jeho strane, ktorú si zaviniel sám. Z toho dôvodu odvolací súd nemohol prihliadnuť na obranu otca, že jeho priemerný príjem zodpovedal iba sume 397,28 EUR a iba z takého príjmu by mala byť určená jeho vyživovacia povinnosť k maloletej. Okresný súd správne pri určení výživného vychádzal z príjmu, ktorý otec dosahoval pred vznikom prekážky na strane otca spočívajúcej v jeho trestnom stíhaní. Navyše otec sám tvrdil, že má záujem o dieťa aj snahu nájsť si zamestnanie a potrebný príjem.

10. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Jeho rozhodnutie vo výroku o výživnom a zročnom výživnom je preto vecne správne a krajský súd ho potvrdil. Rozsudok okresného súdu vo výroku o zverení maloletej do starostlivosti matky a vo výroku o úprave styku, ako aj vo výroku, ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti návrh (žalobu) zamietol, zostáva týmto rozhodnutím nedotknutý.

13. Rozhodnutie bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsudok o výživnom je vykonateľný doručením (§ 44 CMP). Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, súd môže povinnému uložiť pokutu do 1 000 €, zastaviť výplatu rodičovského príspevku povinnému a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdať ho tomu, komu bolo maloleté dieťa podľa rozhodnutia zverené, a to aj bez návrhu (§ 367 ods. 3, § 376 ods. 3, § 383 ods. 1, § 386 ods. 1 CMP).